

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-161/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/290, urbroj: 401-01/04-17-4 od 5. lipnja 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/290, urbroj: 401-01/04-17-4 od 5. lipnja 2017., te rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici, poslovni broj: PPI-DO-2/2017 od 21. ožujka 2017.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici, broj: PPI-DO-2/2017 od 21. ožujka 2017., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., i 85/15.-dalje: ZPPI).

Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga smatrajući da je u konkretnom slučaju učinjena bitna povreda upravnog postupka jer je tuženik kao drugostupanjsko tijelo, a povodom žalbe tužitelja utvrđivao činjenično stanje temeljem članka 115. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), a nije omogućio tužitelju o tome se očitovati čime je povrijedio i odredbe članka 30., 51. i 52. istog Zakona. Ističe da svakog mjeseca općinska državna odvjetništva podnose izvješća županijskom državnom odvjetništvu i to izvješće o cjelokupnom radu koji sadrži podatke o dovršenim postupcima, postupcima koji su u tijeku te državnoodvjetničkim radnjama koje su poduzete kao i podatke o neriješenim predmetima, sve u skladu s člankom 199. Poslovnika državnog odvjetništva. Poziva se na odredbe članka 206a i 206b Zakona o kaznenom postupku ističući da tijelo javne vlasti u svakom

slučaju posjeduje kao pojedinačnu informaciju o svakoj pritužbi/zahjevu o davanju obavijesti poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, naloga višeg državnog odvjetnika nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama itd. Napominje da je povodom istovjetnog zahtjeva upućenog Općinskom državnom odvjetništvu u Varaždinu, Čakovcu, Koprivnici te Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu dobio pravovremenu i potpunu informaciju koju je zatražio slijedom čega zaključuje da takva informacija postoji ili bi trebala postojati kod tijela javne vlasti. Smatra da je tuženik povrijedio i odredbu članka 98. stavak 5. ZUP-a, kao i primijenio pogrešno materijalno pravo osobito u odnosu na članak 23. stavak 5. točka 4. ZPPI-a. Predlaže poništiti rješenje tuženika i rješenje prvostupanjskog tijela.

Tuženik, očitujući se o tužbi ističe da je tužitelj protiv osporenog rješenja podnio i prijedlog za obnovu postupka, koji je odbačen rješenjem tuženika, klasa: UP/II-008-07/17-01/290, urbroj: 401-01/04-17-6 od 12. srpnja 2017. godine. U konkretnom slučaju je odlučna definicija informacije propisana u odredbi članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a sukladno kojoj je informacija svaki podatak koje tijelo javne vlasti posjeduje, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Navodi da je detaljno obrazložio koje su informacije državna odvjetništva obvezna voditi sukladno važećim propisima, uz detaljno navođenje propisa temeljem kojih je riješena ova upravna stvar slijedom čega su neosnovani prigovori u vezi povrede odredbe članka 98. stavak 5. ZUP-a. Sama činjenica da je u postupku koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja pred Općinskim državnim odvjetništvom u Zagrebu (klasa: UP/II-008-07/17-01/316) u kom je izvršen uvid u način vođenja informacija od strane Državnog odvjetništva, ne znači da je tuženik utvrđivao neke nove činjenice u drugostupanjskom postupku niti je provodio ispitni postupak čime bi tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavaње. U postupku je utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način na koji to tužitelj traži, niti takvu informaciju posjeduje te bi a da bi radi udovoljavanja zahtjevu tužitelja isto tijelo trebalo pregledati sve spise o čemu je da se u konkretnom slučaju ne radi o informaciji u smislu definicije kakvu propisuje odredba članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona, pa je u skladu s odredbom članka 23. stavaka 5. točka 4. istog Zakona bilo osnova potvrditi prvostupanjsko rješenje. Sama činjenica da se pojedina državna odvjetništva koja tužitelj navodi u tužbi izrađivala tražene informacije, iako to nisu bila dužna u smislu odredbe članka 18. stavak 5. Zakona, ne znači da je i u konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo bilo dužno postupiti na isti takav način, tim prije što upravni postupak ne poznaje institut presedana koji bi obvezivao javnopravno tijelo postupiti isto u sličnim situacijama. Tuženik ne nalazi povrede odredbi članka 50. i 51. ZUP-a- Poziva se na stajalište ovog suda izraženo u presudi poslovnog broja UsII-1/16-12 od 18. travnja 2016., sukladno kojoj tijelo javne vlasti nema obvezu grupiranja podataka prema vrsti ili nekom drugom kriteriju već je dužno omogućiti pristup već postojećoj gotovoj informaciji. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Općinsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici smatra kako zatražena informacija nije informacija u smislu članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a slijedom čega je zahtjev tužitelja trebalo odbiti u smislu odredbe članka 23. stavak 5. točka 4. istog Zakona. U konkretnom slučaju se ne radi o podatku koje državno odvjetništvo kao tijelo javne vlasti posjeduje u obliku dokumenta, već se radi o podatku do kojeg se može doći jedino dodatnim naporom i aktivnostima državnog odvjetništva kao prvostupanjskog tijela. Predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima, tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika i Općinskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Proizlazi da je u konkretnom slučaju tužitelj od tijela javne vlasti zatražio da mu se po kvartalima za razdoblje 2014. do 2016., dostave informacije: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku podnositelju pritužbe dostavi traženu obavijest o poduzetim radnjama te koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti; koliko je tijelo javne vlasti donijelo odluka povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu koje je zaprimljeno u određenom kvartalu u roku i do 6mjeseci ili u roku 6 do 12 mjeseci ili u roku preko 12 mjeseci ili uopće nije do 31. siječnja 2017. donijelo odluku te ukoliko slučajeva je viši državni odvjetnik donio odluku kojom nalaže donošenje odluke u određenom roku.

Odredbom članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravima pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskan, snimljen, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koju je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Nadalje, prema odredbi članka 18. stavak 5. istog Zakona, propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanja obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao niti stvaranje nove informacije.

Dakle, u konkretnom slučaju je sporno je li zahtjev tužitelja pravilno i zakonito odbijen prvostupanjskim rješenjem tijela javne vlasti u smislu odredbe članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona. Kako je sporna, dakle primjena prava to je ovaj Sud spor riješio bez održavanja rasprave.

Iz zahtjeva tužitelja proizlazi da je zatražio podatke u vezi provedbe odredbi članka 206a i 206b Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14.) te postupanjima po kaznenim prijavama ili dojavama o počinjenim kaznenim djelima.

Pravilnim tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi da pristup informaciji u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama pretpostavlja pristup već gotovoj postojećoj informaciji, dakle, informaciji koja već postoji. To stoga što tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili bilo kojem drugom kriteriju a niti je to tijelo u obvezi poduzimati radnje prikupljanja podataka radi formiranja nove informacije koju ne posjeduje.

Imajući u vidu navedeno, Sud ocjenjuje da je pravilno tuženo tijelo odbilo žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja kojim je rješenjem u skladu s odredbom članka 23. stavak 5. točka 4. ZPPI-a odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama s obzirom da je zahtjevom zatražena informacija, koja se u smislu citirane odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. istog Zakona ne smatra informacijom.

Glede navoda tužitelja da su neka državna odvjetništva izradila informaciju i dostavila tužitelju nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari iz naprijed navedenih razloga, budući da navedena odvjetništva nisu bila u obvezi postupiti po zahtjevu tužitelja.

Osporeno rješenje tuženika je obrazloženo u smislu odredbe članka 98. stavak 5. ZUP-a, budući su u istom navedeni svi razlozi i dokazi koji upućuju na zakonitost odluke tuženika.

Nadalje, nije bilo u konkretnom slučaju niti povrede ispitnog postupka u smislu odredbe članka 51. ZUP-a, niti izvođenja dokaza radi utvrđivanja činjeničnog stanja, pa tužitelju nisu povrijeđena prava na koja se poziva u tužbi.

S obzirom na naprijed navedeno i utvrđeno prema ocjeni ovog Suda, trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 4. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.